

בית משפט השלום בבית שמש

05 אפריל 2017

תא"מ 33100-09-16 יוגב נ' רגב

(פסק הדין ניתן לאחר צאת הצדדים את האולם)

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
1. המחלוקת בין הצדדים הינה בשאלה העובדתית האם הנתבעת אמרה את הדברים שהתובע מייחס לה וזאת בקול רם ובנוכחות אנשים רבים בבית הכנסת ביפן.
 2. לאחר ששמעתי את העדים שהזמין התובע, את התובע עצמו, את הנתבעת ואת בעלה הרי שאני קובעת כי הנתבעת אכן התפרצה בבית הכנסת ואכן כינתה את התובע בכינויי גנאי. התרשמתי כי התובע הינו מהימן ביותר ואכן הוא נפגע שעה שהנתבעת כינתה אותו בכינויים האמורים בתצהירו וזאת בנוכחות עשרות אנשים שמכירים אותו תוך כדי הדרכת טיול ביפן. גם העדים שהזמין התובע למתן עדות היו מהימנים ביותר ומדובר באנשים נורמטיביים אשר העידו באופן רהוט ועקבי על האירוע.
 3. אכן העדים העידו באופן שונה על גובה הפרגוד שחוצץ בין עזרת נשים לעזרת גברים אך סתירות אלו אינן מהותיות ואינן סותרות את העדות של כל אחד ואחד מהעדים לפיו הנתבעת התפרצה וקיללה את הנתבע במשך דקות ארוכות.
 4. מנגד עדותה של הנתבעת העידה על כך שהיא זועמת על התובע, הן בשל העובדה שלא נהג בה ובעלה בצורה יפה לפני מסי' שנים כאשר טיילו עימו בדרום אמריקה והן בשל העובדה שעדותו בבית משפט לתביעות קטנות היתה בין הגורמים לדחיית התביעה. אף כי הנתבעת חזרה ואמרה כי היא מעולם לא משתמשת בביטויים כאלה ולא היתה אומרת דברים כאלו על הנתבע אף לא בנוכחות בעלה בלבד, הרי שגם בדיון עצמו הנתבעת בקושי שלטה בעצמה ופעם אחר פעם אמרה דברים קשים מחוץ להקשר. גירסתה העובדתית של הנתבעת כפי שעלתה מתצהירה לא היתה חד משמעית והנתבעת הצהירה כי לא אמרה את הדברים מצד אחד אך מצד שני גם הצהירה כי אילו אמרה אותם רק בעלה שמע אותם ומי שמע אותם פגע בפרטיותם. גרסאות אלו לא יכולות לחיות בצוותא חדא.
 5. גם העדות של בעלה של הנתבעת היתה מבולבלת, הוא העיד כי אינו זוכר הרבה דברים את"כ זוכר בדברים שונים ואז חזר וטען כי אינו זוכר דברים.

בית משפט השלום בבית שמש

05 אפריל 2017

תא"מ 33100-09-16 יוגב נ' רגב

6. נוכח כל האמור לעיל, אני קובעת כי התובע הרים את הנטל והוכיח כי הנתבעת אמרה את הדברים המיוחסים לה. בחנתי גם את פרוטוקול הדיון שהתנהל בבית המשפט לתביעות קטנות ואף בו תועדה הנתבעת כשהיא אומרת דברים קשים ופוגעניים כלפי התובע (שהיה צד ג' בהליך ההוא). מובן כי דברים שנאמרים במסגרת הליך משפטי אינם מהווים לשון הרע, אך יש בהם כדי לאיין את טענתה של הנתבעת שהיא מעולם לא משתמשת בשפה קשה, וגם להעיד על התפרצויות שונות שלה מול התובע.
7. הדברים שנאמרו על ידי הנתבעת בבית הכנסת בערב שבת הם :
" איש אחד שאסור להתפלל איתו ושמו שי יוגב ושהוא פושע ורמאי ונוכל וגנב בן גנב".
- דברים אלו נאמרו על פי העדויות שקיבלתי פעם אחר פעם בצעקות בבית הכנסת. אין ספק בליבי כי כינויים אלו הם כינויים קשים בכל חברה ומשמעותם קשה במיוחד בבית הכנסת שעה שמדובר במתפללים ושעל פי ההלכה גנב או פושע אינו יכול לבוא בקהל המתפללים. על כן אני קובעת כי מדובר בלשון הרע.
8. הנתבעת הגישה את כתב ההגנה באמצעות עורכת דין שיצגה אותה בשעתה ושם טענה כי אף אם אמרה לבעלה דברים קשים, הרי שהם נאמרו לאוזניו בלבד ואין בכך כדי להוות פרסום כהגדרת החוק. טענה זו דינה להידחות שכן דחיתי את גרסתה העובדתית של הנתבעת ואני קובעת כי הדברים נאמרו בצעקות שוב ושוב ובפרהסיה.
9. נותר עוד לבחון את הדרישה של התובע לקבל פיצוי בסכום של 75,000 ש"ח. הפיצוי במקרה זה הוא ללא הוכחת נזק לא מתקיימות ההגנות האמורות בסעיף 19 לחוק שיש בהן כדי להפחית את הפיצוי שכן הנתבעת התכחשה לכך שאמרה את הדברים והכחשותיה נדחו.
10. התובע הפנה את בית המשפט למס' פסקי דין אשר לטענתו תומכים בדרישתו לפיצוי בסך של 75,000 ש"ח. מעיון בתיקים אלו עולה כי הסכומים הנפסקים במקרים דומים הם נמוכים באופן משמעותי. בעניין ת.א. 34558-09-10 עו"ד לוונטל נ' רפאל מרובקה נקבע כי הנתבע כינה את התובע "גנב" בבית הכנסת שבו הם מתפללים באופן קבוע יחדיו ונפסק כי התובע זכאי לפיצוי בסך של 25,000 ש"ח.
- בעניין ת.א. 52764-02-13 עו"ד שכטר נ' זקס נפסק כי הנתבע בחינתו גבאי בית הכנסת תקף את התובע, דחף אותו, סתר לפניו וזאת בנוכחות מתפללים רבים. לתובע נפסק פיצוי בגין

בית משפט השלום בבית שמש

05 אפריל 2017

תא"מ 33100-09-16 יוגב נ' רגב

- 1 עוולת התקיפה בסך של 30,000 ש"ח ולא נפסק דבר מכוח עוולת לשון הרע. מכאן שמקרה זה
 2 כלל אינו רלוונטי לענייננו.
- 3 בתא"מ 10020-10-12 משה קובסי נ' דוד מדמוני היו מס' אירועים שבהם הנתבע כינה את
 4 התובע ואת חברו "קורח ועדתו" או ביטויים דומים. מדובר במספר אירועים אחד מהם
 5 בסוכת האבלים שאותה ניחל התובע ונפסק לתובע פיצוי בסך של 10,000 ש"ח בלבד.
- 6 לבסוף הפנה ב"כ התובע לפסק דין בת.א. 6172-09-12 ברונוניק נ' וינדידש שבו נקבע שהנתבע
 7 אמר שהתובע "מושחת, חלאת אדם, אכזרי לילדיו" וזאת בנוכחות מתפללים בבית הכנסת
 8 שבו התובע שימש כגבאי. במקרה זה נפסקו לתובע פיצויים בסך של 45,000 ש"ח וערעור
 9 שהגיש הנתבע בבית המשפט המחוזי נדחה.
- 10
- 11 11. לאחר שבחנתי פסיקה זו אני מביאה בחשבון את העובדה כי מדובר באירוע יחיד אך בבית
 12 הכנסת בערב שבת בנוכחות הרבה אנשים שהינם לקוחותיו של התובע. בנוסף אני מביאה
 13 בחשבון את מצבה הנפשי של הנתבעת ואת העובדה שלא הוכח שהיא התכוונה לפגוע בתובע
 14 אלא נראה כי היא התפרצה בחוסר שליטה. נוכח זאת אני קובעת כי הנתבעת תפצה את
 15 התובע בסכום של 22,000 ש"ח. הנתבעת גם תישא בהוצאות התובע בסך של 2,500 ש"ח
 16 ובשכ"ט בא כוחו בסך של 7,000 ש"ח כולל מע"מ.
- 17
- 18 12. המזכירות תמציא את פסק הדין והפרוטוקול לצדדים.
 19 --
 20
 21 ניתן והודע היום ט' ניסן תשע"ז, 05/04/2017 בהעדר הצדדים.
 22

ד. פינשטיין

דורית פיינשטיין, סגנית נשיא

- 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29